

”De som skiljer ut sig i sammanhanget, som alltid, är Sverigedemokraterna”

En diskursanalys av Sverigedemokraternas försök att utforma
och etablera partiets diskurs kring invandringspolitiken

Lina Jakobsson

Abstract

Through the concept of discourse we understand how the reality in one domain is constructed through linguistic combinations, where each of the signs receives its meaning in relation to one another. In the following essay I analyze, through Laclau and Mouffe's discourse theory, how the Sweden Democrats is trying to frame and establish their political discourse on immigration in the Swedish parliament. Through this analysis I am also examining how the discourse has changed over time, from the Sweden Democrats entrance in the Swedish parliament until today. My material therefore consists of parliamentary debates from the election of 2010 to the spring of 2013. My main conclusions are that the Sweden Democrats is trying to frame and establish their own political discourse by first criticizing the other parties' discourse and politics on immigration. Through this criticism the Sweden Democrats is trying to establish their own discourse on immigration as a superior option. Regarding how the framing of the discourse on immigration has changed over time, I found some slight differences from the Sweden Democrats early years in the parliament compared with today. The difference is especially apparent in the terms the Swedish Democrats use to describe their own and other parties' political immigration policies.

Key words: immigration, discourse, opposite, political.

Words 11100

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	2
1.1	Syfte och frågeställning.....	5
1.2	Avgränsning och urval.....	6
1.3	Disposition.....	7
1.4	Forskningen kontext.....	7
1.4.1	Sverigedemokraterna.....	8
1.4.2	Migrationsfrågan.....	8
1.4.3	Det högerpopulistiska mönstret.....	9
2	Teori.....	10
2.1	Begreppet diskurs.....	10
2.2	Diskurs som teori.....	11
2.2.1	Den diskursiva konflikten.....	13
2.2.2	Antagonism och hegemoni.....	13
2.2.3	Gruppbildning- en differentiering från kontexten.....	14
3	Diskursteori som metod.....	16
3.1	Diskursens uppbyggnad.....	16
3.2	Mitt tillvägagångssätt.....	17
3.3	Metodologisk diskussion.....	18
4	Analys.....	19
4.1	Gruppbildning-ett skapande av motsattsförhållanden.....	19
4.1.1	De övriga partiernas differentiering.....	21
4.2	Utformandet av diskursen-fixeringen av begrepp.....	23
4.2.1	Kritiken av den förda politiken.....	25
4.2.2	Välfärden.....	28
4.3	Olika karaktärer i samma diskurs- en förändring över tid.....	29
4.4	Diskussion.....	31
5	Slutsats.....	34
6.1	Vidare forskning.....	36
6	Referenslista.....	37

1. Inledning

Den 19 september 2010 valdes Sverigedemokraterna in i Sveriges riksdag med stöd av 5,7 % av den svenska befolkningen (Widefeldt,2011;s1147) Ett valresultat som innebar att ett parti, som i mångas mening kategoriseras som högerpopulistiskt och vars åsikter grundas på etnonationalism och främlingsfientlighet, gavs politiskt inflyttade i frågor om Sveriges nutid och framtid (Aress&Diaz,2006;s73). Maria Sveland, journalist och författare, beskriver i en debattartikel i DN i februari 2012 hur situationen i Europa mer och mer börjar påminna om tiden före andra världskrigets utbrott. Hur högerradikala partier växer sig allt starkare och påverkar det politiska klimatet. Hur det som tidigare betraktades som ”tokhögern” nu vinner inflyttande på samma arenor som etablerade politiska partier. Sveland beskriver vidare hur gränsen för vad som anses vara politiskt korrekt och accepterat mer och mer förflyttas åt höger och hur Jimmy Åkersson vant och tryckt uppträdder i tv-studion för att debattera under rubriken ”har invandringen gått för långt?”, en rubrik som tycks vara som skapad för Sverigedemokraterna (DN.se2012). För debatten kring invandringspolitiken förändrades med valet 2010, både i och utanför riksdagen. Tidigare invandringspolitiskadebatter i riksdagen hade främst berört invandringen som kulturellt berikande (2008/09:102,anf1), en källa till arbetskraft och ett resultat av oroligheter i världen (2009/10:107,anf1,4,6). Sverigedemokraterna talar istället om invandringen som något som kraftigt behöver begränsas (Sverigedemokraterna,2013a), åsikter som numera verkar styra debatten. Partiet fortsätter att växa, i januari 2013 var Sverigedemokraterna landets tredje största parti med stöd av 8,9% av det svenska folket enligt en undersökning gjord av Novus opinion (Novus,2013). Om partiets framgångar fortsätter kommer det att innebära fler mandat och ökat politiskt inflyttande över Sveriges framtid efter nästa riksdagsval.

För att förstå utformandet av Sverigedemokraternas politik och deras strävan efter att etablera inflyttande kan vi använda oss av begreppet diskurs. En diskurs vilar på idén om att vårt språk är uppbyggt med hjälp av olika mönster som ger varje ord en viss betydelse och som styr vårt sätt att tala och uttrycka oss i en speciell domän eller ”diskurs”. Genom att med hjälp av olika språkkombinationer etablera diskursen vinner den inflyttande inom sin domän.

Denna etablering är dock aldrig konstant eller oföränderlig utan det pågår ständigt en diskursiv kamp där olika diskurser kämpar om att ge sin mening åt speciella begrepp inom ett speciellt område, i detta fall invandringspolitiken. Sverigedemokraterna försöker genom att etablera sin syn på invandringspolitiken förändra diskursen och därmed synen på invandring i Sverige. Med grund i detta motiverar jag min studie där jag ämnar skapa en förståelse kring hur Sverigedemokraternas politik kring migrationsfrågan är utformad och därmed skapa en uppfattning om hur den bör bemötas. Studien motiveras även genom den stegvisa högervändning som Maria Sveland beskriver blir mer och mer tydlig i Europa, då jag även ämnar studera om och i så fall hur Sverigedemokraternas politik förändrats över tid. Har åsikterna och utformningen blivit mer lika övriga partiers? Eller bekräftas den utveckling Sveland beskriver?

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med följande studie är att ta reda på hur Sverigedemokraterna utformar och försöker etablera sin diskurs kring sin invandringspolitik och om man kan se en förändring i denna över tid. Min hypotes är att Sverigedemokraterna i utformningen av sin invandringspolitik arbetar för att framställa det egna partiet och dess åsikter som de goda och ansvarsfulla genom att konstruera en bild av de övriga partierna som oansvariga och ansvariga för de samhällsproblem som Sverigedemokraterna menar att den rådande invandringspolitiken har orsakat. Jag tror även att min studie kommer att visa på en viss förändring i Sverigedemokraternas utformande av partiets invandringspolitik, då jag tror att denna blivit mer politiskt korrekt. Syftet med studien vilar på de två följande frågeställningarna;

- *Hur försöker Sverigedemokraterna utforma och etablera diskursen kring partiets invandringspolitik?*
- *Kan man se en förändring i Sverigedemokraternas invandringspolitiska diskurs, från då de valdes in i riksdagen till i dag?*

Genom att svara på föregående frågor vill jag skapa en förståelse för hur Sverigedemokraterna utformar och försöker att etablera sin invandringspolitik. Jag hoppas att denna förståelse ska kunna hjälpa dem som vill bemöta eller kritisera partiets argument kring invandring. Jag syftar även till att skapa en förståelse kring eventuella förändringar eller anpassningar i utformandet av politiken kring invandringsfrågan, detta sett från partiets inträde i riksdagen till i dag.

Detta ämnar jag att undersöka då jag anser att det är intressant att se om och i så fall hur partiets politik förändrats i takt med att den allmänna diskursen kring invandrings politiska frågor förändrats. Med grund i detta kan vi även skapa oss en normativ uppfattning om och i så fall hur partiets politik kommer förändras framöver.

Mina frågeställningar ska besvaras genom en diskursanalys. Diskursanalysen syftar till att öka förståelsen kring hur verkligheten är konstruerad i en viss domän. Genom att som diskursanalytiker urskilja centrala och viktiga begrepp inom ett visst område kan vi skapa en förståelse kring hur verkligheten ser ut och är uppbyggd i den utvalda diskursen. Som teoretisk grund ämnar jag att använda mig av Laclau och Mouffes diskursteori. En grundtanke inom diskursteorin är att verkligheten inom en viss domän är föränderlig och att den får sitt innehåll genom olika teckens relation till varandra. De tecken som finns i en diskurs kallas för moment, diskursens innehåll bestäms därmed genom momentens relation till varandra, men även till de tecken som diskursteorin kallar nodalpunkter. Nodalpunkterna är de tecken som innehar en privilegierad ställning inom diskursen kring vilka andra tecken organiseras (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s33). Genom att diskutera och analysera mitt material med hjälp av diskursteorin och därmed besvara studiens syfte ämnar jag att bidra till de studier och den litteratur som finns inom samma ämne. Jag menar därför att studien och dess syfte lever upp till kravet om inomvetenskaplig relevans (Teorell&Svensson,2007;s18). Jag menar vidare att studiens syfte även lever upp till kravet om utomvetenskaplig relevans (ibid) då jag ämnar bidra med en förståelse kring utformandet av Sverigedemokraternas politik vilket jag anser är viktigt för Sverige som samhälle. Som analysmaterial ska jag använda mig av protokoll från riksdagsdebatter som rör invandringspolitiken. Dessa hämtas från Sveriges riksdags hemsida.

1.2 Avgränsning och urval

Då mitt material består av parlamentsdebatter är materialet delvis naturligt avgränsat genom talets längd och repliker. Det finns även en naturlig avgränsning tidsmässigt då jag vill undersöka sverigedemokraternas utformning av partiets invandringspolitik från det att partiet valdes in i riksdagen till nutid, det vill säga från hösten 2010 till våren 2013. Jag har under denna period valt ut 11 parlamentsdebatter som rör den svenska invandringspolitiken, denna avgränsning är gjord med hänsyn till studiens tidsaspekt.

Urvalet har gjorts genom en sökning på protokoll från kammaren på Sveriges riksdags hemsida, där jag använt ”invandringspolitik” som sökord. Anledningen till att jag valde invandringspolitik och inte migrationspolitik som sökord var att de sistnämnda endast gav ett fåtal träffar. För att välja ut de debattprotokoll som representera respektive år har jag använt mig av en strategisk urvalsmetod (Torell&Svensson,2007;84). Vilket innebär att jag, efter en överskådlig läsning av de tillgängliga debattprotokollen valt ut de som tar upp diskussionen kring invandringspolitiken mest.

1.3 Disposition

I studiens inledande kapitel har jag presenterat dess syfte och frågeställningar, jag har även kort redogjort för studiens avgränsning och urval. Härnäst kommer jag redogöra för studiens kontext. I kapitel 2 presenterar jag Laclau och Mouffes diskursteori vilken utgör mitt teoretiska ramverk. I kapitel 3 redogör jag för mitt metodologiska tillvägagångssätt, kapitlet avslutas med en diskussion kring detta. I kapitel 4 presenteras den analys jag gjort av mitt material med hjälp av diskursteorin, kapitlet innehåller även avslutningsvis en diskussion kring mitt resultat. I studiens sista kapitel, kapitel 5 presenterar jag mina slutsatser samt tankar kring vidare forskning.

1.4 Forskningens kontext

Enligt diskursteorin och diskursanalysen är varje diskurs en del av en större kontext. Därför är det extra viktigt att redogöra för den kontext studien bedrivs i (Bergström&Boreus,2000;s18) I följande kapitel vill jag därför skapa en förståelse kring den kontext studiens syfte och frågeställning är formulerade i. Jag ämnar att kortfattat presentera Sverigedemokraterna som parti, deras syn på invandringspolitiken och ge en inblick i partiets historia och deras väg in i Sveriges riksdag. I detta kapitel kommer jag även att kortfattat redogöra för det politiska läget i Europa, detta för att kunna sätta in studien i en bredare kontext.

1.4.1 Sverigedemokraterna

Partiet Sverigedemokraterna bildades 1988 under ledning av Anders Klarström (Aress&Diaz,2006;s74). 1991 fick partiet sina första mandat i kommunfullmäktige, då i Dals Ed och Höör. Från 1995 var Mikael Jansson partiets ledare, denna roll togs över av partiets nuvarande ledare, Jimmie Åkesson 2005. Den 19 september 2010 tog sig partiet in i den svenska riksdagen med 5,7 % av rösterna och fick därmed 20 mandat i parlamentet, efter detta har partiet växt både inom organisationen och genom anslutning av nya medlemmar. (Sverigedemokraterna2013). Partiet beskriver sig själva som ett sverigevänligt parti med ett mål att uppnå en hög känsla av trygghet och samhörighet i det svenska samhället (ibid). Denna beskrivning skiljer sig dock från hur partiet beskrivs från ”utsidan”. Där råder det delade åsikter kring hur Sverigedemokraterna ska beskrivas och definieras, vissa menar att partiet ska betraktas som ett ”rasistiskt nationellt parti” och andra menar att partiet är ett nationalistiskt parti med ett uttalat främlingsfientligt budskap (Aress&Diaz,2006;s73). Den beskrivning vi hittar på Sverigedemokraternas hemsida fokuserar helt på partiets framgångar sedan bildandet 1988 och avvisar kopplingar till rasistiska och nynazistiska rörelser. Sanningen är den att partiet har ett brokigt förflutet med rötter i olika politiska rörelser och partier som var aktiva i Sverige på slutet av 1970- talet och framåt. En av de rörelser är Bevara Sverige Svenskt, vars främsta budskap var att Sverige inte kunde betraktas som en demokrati utan en diktatur som undanhöll sanningen för sina medborgare. Det som gjorde partiet unikt på den tiden var att det var ett en-frågeparti som enbart fokuserade på invandringpolitiken (ibid). Sverigedemokraterna i dag kan inte betraktas som ett en-frågeparti men deras ideologi präglas starkt av främlingsfientliga inslag medan övriga frågor så som ekonomi har en underordnad roll.

1.4.2 Migrationsfrågan.

Under rubriken ”våra viktigaste frågor” finner man på Sverigedemokraternas hemsida underrubriken ”invandringen”. Här sammanfattar partiet sina invandringpolitiska åsikter och inleder med att konstatera att Sverige behöver en ny invandringspolitik då den nu förda är oansvarsfull (Sverigedemokraterna2013). Man menar att den generösa invandringspolitik som förts i Sverige har lett till segregation och hög brottslighet i områden som tidigare varit svenska medelklassområden.

Sverigedemokraterna menar att den enda lösningen på dessa problem är en kraftigt reducerad invandringspolitik. Man pekar på de miljonprojekt som tidigare injicerats för att minska splittringen i det svenska samhället men misslyckats, detta då partiet menar att det inte finns någon invandringspolitik som kan lyckas parallellt med en fortsatt massinvandring. Partiet är starkt kritiska till det multikulturella samhället som de menar leder till utanförskap och att svenskarna tvingas anpassa sig till minoritetskulturer. Man kräver istället att de invandrare som lever i Sverige assimileras in i det svenska samhället och anpassar sig till den svenska kulturen (Sverigedemokraterna,2013). Man menar vidare att då invandrare i Sverige har en lägre sysselsättningsgrad än den inhemska befolkningen kostar de samhället pengar, pengar som istället skulle kunna investeras i en trygg vård för äldre eller insatser för att minska brottsligheten i samhället.

1.4.3 Det högerpopulistiska mönstret.

Under de senaste åren har allt fler högerpopulistiska partier fått inflyttande på de politiska plattformarna runt om i Europa. Det som karakteriserar dessa partiers politik är att det använder sig av främlingsfientlig eller rasistisk retorik för att nå ut till allmänheten med sina politiska åsikter (Aress&Diaz,2006;s8). Dessa partiers politik vilar ofta på idén om ett homogent fosterland, en kritik mot de etablerade partierna och en välfärdschauvinism (ibid;s38ff). Högerpopulismen har haft framgångar i länder som Belgien genom partiet *Vlaams Belang*, i Frankrike med *Front National*, i Italien med *Lega Nord* men även i våra nordiska grannländer med *Dansk Folkeparti* i Danmark och *Fremskrittspartiet* i Norge. Ett av de länder där högerpopulismen är som allra starkast är Ungern där partiet *Jobbik* fick nästan 17 % av rösterna i parlamentsvalet 2010 (DN 2011) Partiets retorik är grov och grundar sig på både antromerska och antisemitistiska åsikter. Sverige utgjorde länge ett undantag från de mönster som blivit allt synligare i Europa, men anslöt sig genom Sverigedemokraternas inträde i riksdagen i valet 2010 till samma mönster som så många andra länder tidigare gjort.

2. Teori

I följande kapitel kommer jag att presentera Ernesto Laclau och Chantal Mouffes diskursteori som kommer att fungera som en teoretiskgrund för min studie. Teorin syftar till att skapa en förståelse kring hur en diskurs skapas och etableras och vilar på ett marxistiskt och socialstrukturalistiskt tänkande (Winther Jørgensen&Phillips,2000;s32). Teorin har jag valt och ansett vara lämplig för min studie då mitt syfte är att söka en förståelse kring hur Sverigedemokraterna utformar sin diskurs kring invandringspolitiken. Jag har främst använt mig av Winther Jørgensen och Phillips bok *Diskursanalys som teori och metod* (2000) som jag anser presenterar diskursteorin på ett överskådligt och enkelt sätt men även kompletterat denna med annat material.

2.1 Begreppet diskurs

Vad är en diskurs och i vilka sammanhang används begreppet? Diskurs har under de senaste åren används ganska flitigt i både vetenskapliga och utomvetenskapliga sammanhang. Konsekvensen av detta har varit att begreppet har blivit svårdefinierat och att det fått olika innehåll i olika kontexter (Whinter Jørgensen, Phillips,2000;s7). Den vanligaste definitionen av diskursbegreppet är dock att en diskurs bygger på idén om att vårt språk är uppbyggt med hjälp av olika mönster, vilka vi följer när vi uttalar oss inom en viss domän eller ”diskurs”. Winter Jørgensen och Phillips beskriver i sin bok *Diskursanalys som teori och metod* (2000) en diskurs som ”ett bestämt sätt att tala om och förstå världen (eller ett utsnitt av världen)” (ibid). En annan definition av vad en diskurs är tas upp av Bergström och Boreus i boken *Textens mening och makt* (2011). Där beskriver författarna en diskurs som ”ett regelsystem som legitimerar vissa kunskaper men inte andra och som pekar ut vilka som har rätt att uttala sig med auktoritet”(Bergström&Boreus,2011;s308). Begreppet diskurs kan även göras fattbart genom att säga att det finns gränser för det tänkbara, begreppet kontrollerar och reglerar då inte enbart vad som faktiskt sägs inom en viss domän utan även vad som möjliggör vad som sägs (Börjesson&Palmblad,2007;s12). Språket utgör därför en viktig del i tolkningen av diskurser.

Det är genom språket vi skapar representationer av det vi kallar verkligheten och det är genom dessa formuleringar vi reproducerar och förändrar verkligheten (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s15). Detta innebär inte att verkligheten inte existerar bortom språket, den finns i allra högsta grad men får enbart en betydelse genom en bestämd diskurs. Verkligheten ser dock olika ut inom olika diskurser beroende på hur språket är uppbyggt och konstruerat i diskursen. Språket fungerar med detta sagt inte enbart som ett sätt att förmedla information eller fakta om världen utan språket skapar och bygger den sociala världen (ibid;s16).

En av de som utvecklade tänkandet kring det diskursiva i början på 1900-talet var Ferdinand de Saussures. Saussures menade att vi tilldelar världen sin betydelse genom något han kallade för sociala konventioner där bestämda saker sätts samman med ord (ibid;s16). Han menade även att dessa ord fick sitt värde och sin betydelse i relation till andra ord då de ingår i en struktur som är fast och oföränderlig. Dessa tankar lever delvis kvar hos de nyare diskursangreppsätten, dock med lite modifikation. Man har övergett Saussures tanke om att ord och tecken ingår i en struktur som är oföränderlig, istället ser man denna struktur som något som förändras beroende på i vilket sammanhang orden används (ibid;s17).

2.2 Diskurs som teori

Diskursteorins utgångsverk är författat 1985 av två politiska teoretiker, Ernesto Laclau och Chantal Mouffe och bär titeln *Hegemony and socialist strategy*. Det vetenskapliga syftet bakom användandet av diskursteori är viljan att skapa förståelse av den diskursiva konstruktionen bakom det sociala (Winther Jörgensen,Phillips,2000;s31). Grundtanken inom diskursteorin är att sociala fenomen ständigt förändras och att man därmed inte kan fixera dem vid en viss betydelse. Detta medför att olika diskurser hela tiden konkurrerar om att styra samhällskontexten. Detta genom att försöka etablera sin diskurs som den styrande och därmed det som uppfattas som den sociala verkligheten.

Diskursteorin är uppbyggd med hjälp av två teoretiska traditioner, marxismen som hjälper oss att förstå tänkandet kring det sociala och strukturalismen som ger oss en grund att veta betydelsen av det sociala på. Dessa två traditioner sammanfogas av Laclau och Mouffe till en gemensam teori som beskriver det sociala fältet som en ”väv av betydelsebildningsprocesser” (ibid;s32).

Vid användandet av diskursteori måste man som analytiker, för att finna den betydelsebildning som sociala processer byggs på, föreställa sig att diskursen är uppbyggd genom Saussures tankar. Detta eftersom diskursanalysens mål är att kunna fixera tecknens betydelse till varandra, eller spänna fast dem i det diskursivanätet. Den analytiska ansatsen är redan från början dömd att misslyckas då fixeringen av tecknen och dess betydelser är kontingent. Detta innebär att tecknens fixering och betydelse är möjlig i ett sammanhang men inte nödvändig i en social verklighet då tecknet i ett annat sammanhang kan inneha en annan betydelse. Det är dock denna motsägelse som ger analysen sin mening. Winther Jörgensen och Phillips citerar Laclau och Mouffe som sammanfattar denna process på följande vis;

Varje praktik som skapar en sådan relation mellan elementen att deras identitet förändras till följd av den artikulatoriska praktiken kallar vi *artikulation*. Den strukturerande totalitet som blir resultatet av denna artikulatoriska praktik kallar vi *diskurs*. I den mån som de differentiella positionerna artikuleras inom en diskurs kallar vi dem *moment*. Däremot kallar vi varje skillnad som inte är diskursivt artikulerad för *element* (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s33)

I citatet ovan nämns fyra viktiga begrepp i diskursteorins uppbyggnad. Man säger alltså att en diskurs är en fastställning av betydelser inom ett speciellt område eller en bestämd domän. De tecken som ingår i diskursen kallar man moment, dessa moment är de som vi beskriver som knutar i fisknätet och de får sin betydelse genom sin relation till andra moment. Inom varje diskurs finns det tecken som ses som "huvudtecken" och kring dessa ordnas de andra tecknen. Dessa privilegierade tecken kallas för *nodalpunkter* och det är genom dessa varje diskurs etableras (Winther Jörgensen,Phillips,2000;33). De tecken som ännu inte fått ett fixerat innehåll i diskursen kallas för element. Den process där momenten eller elementen sätts samman och får sitt innehåll kallas för ekvivalenskedja och sker genom en artikulation (ibid;s57). Diskursens uppbyggnad kommer senare att utvecklas i studiens metodkapitel.

2.2.1 Den diskursiva konflikten.

En diskurs kan alltså ses som ett försök att skapa entydighet inom en viss domän, detta gör dock att vissa möjligheter till tolkning utesluts. Dessa uteslutningar kallar Laclau och Mouffe för det diskursiva fältet. Det är i förhållande till det diskursiva fältet som varje diskurs konstrueras, det vill säga i förhållande till vad diskursen inte är och vad den utesluter. Det diskursiva fältet är inte bara konstruerande för diskursen, Laclau och Mouffe beskriver det även som ett potentiellt hot mot diskursen. Detta då en diskurs alltid riskerar att undergrävas av det yttre genom att tecken inom diskursen definieras på ett annat sätt och därmed rubbar diskursens entydighet. Ett annat begrepp som inte presenteras i Laclau och Mouffes diskursteori utan som presenteras av Fairclough är diskursordning (ibid;34). Begreppet syftar på det område där det existerar ett antal diskurser som alla försöker ge mening och betydelse till området på sitt sätt. Man kan därmed säga att diskursordningen är ett område där det råder eller riskerar att råda en diskursiv konflikt (ibid;s64). Ett parlament där ett antal olika partier vill etablera sin syn och sitt svar i en viss fråga är ett exempel på detta.

2.2.2 Antagonism och hegemoni

En av diskursteorins utgångspunkter är som nämnt tidigare att en diskurs aldrig kan etableras fullt ut då dess moment alltid kan omdefinieras till element och på så sätt bli föremål för nya artikulationer, det vill säga re-artikulationer. Inom diskursteorin kallas denna kamp eller konflikt som är en del av diskursen etablering för antagonism (Winther Jörgensen&phillips,2000;s55). En antagonism uppstår när olika diskurser konkurrerar inom samma område och denna kan bara upplösas genom hegemoniska interventioner, en artikulation som återupprättar entydigheten, det vill säga etablerar de vi kallar verkligheten inom det diskursiva området. Om den hegemoniska interventionen lyckas resulterar detta i att en diskurs återigen blir rådande inom det fält eller den domän där det tidigare rådde en antagonism. Den hegemoniska interventionen är därför en viktig del av de sociala processer som diskursanalytikern försöker att kartlägga (ibid;s56). Likaväl som att det kan råda en konflikt inom en viss domän gällande vilken diskurs som ska råda där, kan en diskurs inom ett område vara så etablerad att vi inte ifrågasätter den. En diskurs vars etablering är så fixerad att den är tagen för givet kallar Laclau och Mouffe för en objektiv diskurs.

Lika väl som objektiva diskurser kan bli föremål för en omartikulering, kan en domän där det råder en antagonism bli en objektiv diskurs. Vägen dit går alltså igenom en hegemonisk invention som sker genom en artikulation. Det faktum att världen och dess sociala konstruktion hela tiden är föränderlig innebär inte att den hela tiden förändras eller att det sociala i den kan formas helt fritt. Diskurserna i sig innehar en sådan tyngd och en sådan stor dos av objektivitet att omartikuleringen av en diskurs är en trög process (Winther Jörgense,Phillips,2000;45).

2.2.3 Gruppbildning – en differentiering från kontexten

Inom diskursteorin är individens roll i sig oviktig. Individer har alltså ingen betydelse inom den diskurs dessa fungerar i utan beskrivs istället som ett subjekt som innehar en subjektposition och som därmed innebär att han eller hon kan uttala sig med auktoritet inom diskursen. Individen är i en specifik diskurs endast möjlig i egenskap av en specifik roll och förutsatt att det finns en position för denna roll, exempelvis rollen som partiledare för ett politiskt parti (Börjesson&Palmlblad,2007;46). De positioner som subjekten innehar inom en specifik diskurs förknippas inte enbart med en viss auktoritet att uttala sig utan även vissa förväntningar på hur man ska uttala sig. Mötet mellan läkaren och patienten är ett exempel på detta som tas upp av Winther Jörgensen och Phillips. Läkaren innehar en auktoritet att uttala sig om vad som är fel med patientens hälsa. Om läkaren menar att patienten är frisk och patienten hävdar motsatsen har patienten överskridit gränsen för den tillåtna auktoriteten i patientpositionen och blir därmed kallad för hypokondriker. Eftersom varje diskurs är kontingent kan varje subjekts position förändras, läkarens auktoritet att uttala sig kan alltså förändras eller sakna auktoritet i en annan diskurs (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s48-49).

Diskursteorin beskriver och uppfattar gruppidentiteten på samma sätt som den individuella identiteten. Individer konstrueras som ett kollektiv eller en grupp genom att vissa identitetsmöjligheter lyfts fram medan andra reduceras, denna process sker genom en etablering av ekvivalenskedjor i artikulationer. Genom att sätta samman element i olika konstruktioner skapas olika betydelser i ekvivalenskedjorna (ibid;s176) Gruppens identitet skapas därmed genom de begrepp de sätts samman med och kan endast fastställas genom att utesluta andra tolkningar av gruppens identitet.

I gruppbildningsprocesser bortser man även från de skillnader som förekommer inom gruppen och tillskriver alla i gruppen samma egenskaper (ibid;s52). Representation ses som ett högst betydelsefullt element inom gruppbildningsprocesser, detta då grupper inom diskursteorin inte är skapade på förhand utan existerar först i de sociala när de uttrycks genom ord. Representanten talar för gruppen vilja och möjliggör därmed gruppens existens. Eftersom det inte existerar några objektiva grupper inom diskursteorin, då dessa bildas genom ekvivalerigar av element, kan det därmed inte först finnas en grupp som sen skapar en representant. Detta sker i en och samma process, det är när någon för första gången pratar om eller för en grupp som denna konstrueras (Winther Jörgensen&Phillips,2000:52-53). När en grupp konstrueras gör den bland annat detta genom att differentiera sig från sitt sammanhang och skapa en kontrast till andra grupper. Winther Jörgensen och Phillips citerar Laclau som beskriver det på följande vis:

Det väsentliga är att jag inte kan förfäktas en differentiell identitet utan att skilja den från en kontext, och genom denna differentiering förfäktas jag samtidigt kontexten (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s53)

Det Laclau menar är att en grupp inte kan konstrueras utan att den avviker från sin kontext och att den då på samma gång förändrar sin kontext och uppfattningen av denna. En grupp konstrueras med andra ord i kontrast till andra grupper och dessa tillsammans konstruerar kontexten. Gruppbildning ingår därmed i den process som bestämmer hur samhället ska uppfattas och ges innehåll (ibid;53).

3. Diskursteori som metod.

I följande kapitel kommer jag att presentera mitt metodologiska vägval. Jag ska här beskriva hur Laclau och Mouffes diskursteori ska användas i en diskursanalys genom att utveckla diskursens uppbyggnad enligt diskursteorin. I kapitlet kommer jag även att presentera mitt tillvägagångsätt och avsluta med en metodologisk diskussion.

3.1 Diskursens uppbyggnad

Det berördes i teoridelen men ska nu utvecklas, diskursens organisering och uppbyggand. En diskurs består av ett antal begrepp som alla har en roll i den betydelseskapande processen. De ord eller tecken som existerar inom en diskurs är *moment* vars betydelse fastställs genom deras relation till varandra. Varje diskurs har också några privilegierade tecken, dessa tecken kallas *nodalpunkter*. Det är kring dessa nodalpunkter de andra tecknen i diskursen organiserar sig och det är även kring nodalpunkterna varje diskurs etablerar sin betydelse. Inom varje diskurs finns det tecken som inte är färdig definierade, dessa tecken kallar diskursteoretikerna för *element*. En diskurs försöker hela tiden att göra dessa element till moment, det vill säga binda fast dem i det diskursiva nätet, detta sker genom vad diskursteorin kallar för en *artikulation*. Genom att göra ett element till ett moment fixerars tecknets betydelse och når en *tillslutning* eller *closure* (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s33ff). Denna process blir aldrig helt avslutad då diskursen ständigt riskerar att undermineras av det diskursiva fältet, det vill säga diskursens yttre. Ett moment riskerar därför ständigt att bli utsatt för en ny artikulation som syftar till att omdefiniera momentets innehåll och betydelse, ett moment riskerar med andra ord alltid att re-artikuleras till ett element (ibid;s36) En artikulation kan förklaras som en process där det skapas en relation mellan elementen så att dessas betydelse fastställs. De tecken som inom diskursen ses som en nodalpunkt, de vill säga de tecken som innehar en privilegierad ställning är även de en form av element. Detta då dessa tecken är ganska tomma i sig och får sin betydelse först när det sätts i relation till andra tecken. Viktiga tecken som inte är fixerade men som är mer benägna till tillskrivning av olika betydelser kallas i diskursteorin för *flytande signifikanter* (ibid;s35). Begreppet syftar här till den kamp som förs mellan olika diskurser för att ge sin mening åt viktiga begrepp.

Ett tecken som utgör en flytande signifikant i en diskurs kan dock fungera som ett moment eller en nodalpunkt i en annan (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s58).

Diskursanalysens syfte är inte att söka objektiva sanningar eller hitta orsaksförklaringar utan snarare att skapa en förståelse kring unikt socialt producerade innebörder och göra en tolkning av dessa (Howarth,2007;s145). Man kan därmed inte likställa eller helt inkludera diskursanalysen i de hermeneutiska forskningsmetoderna. Detta då diskursteorin inte syftar till att enbart skapa en förståelse åt innebörder som är oklara eller ofullständig, utan försöker att göra detta genom att analysera hur socialaprocesser och aktörer konstruerar mening eller innehåll i sociala strukturer (ibid;s146). Den empiri eller de tolkningar diskursanalysen ger med hjälp av diskursteorin måste betraktas som unika för forskningsobjektet och inte som en generaliserbar empirisk teori (ibid;s147). Det man då som diskursanalytiker vill göra med grund i diskursteorin är att se de uttryck som en artikulation består av samt se vilka betydelser de formar och etablerar genom att sätta olika element i relation till varandra (Winter Jörgensen&Phillips,2000;s37).

3.2 Mitt tillvägagångssätt

I min analys kommer jag att betrakta Sverigedemokraternas uttalande eller utsagor som artikulationer enligt diskursteorin, det vill säga den process som försöker att tillsluta och etablera diskursen. Jag inleder min analysprocess med att sammanfatta de viktigaste utsagorna eller artikulationerna i de debatter jag använder som analysmaterial. När jag har gjort detta börjar jag med att identifiera den eller de nodalpunkter som går att finna i artikulationerna, för att sedan identifiera de begrepp som fungerar som element i diskursen för att se hur dessa artikuleras i relation till diskursens nodalpunkter. Jag syftar i min analys att se till, hur artikulationernas ekvivalenskedjor är konstruerade, det vill säga vilka moment och element som kopplas till varandra och hur artikulationen därmed skapar sitt innehåll (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s57). Jag är även intresserad av var i diskursen det råder en öppen antagonism med det diskursivafältet, det vill säga övriga politiska partier och var i diskursen det verkar råda en hegemoni (ibid35). Mitt resultat kommer jag att redovisa genom att sammanfatta analysens resultat och visa på detta genom att citera materialet.

3.3 Metodologisk diskussion

Även om det kan anses vara problematiskt att hävda att diskursanalysen tillhör en hermeneutisk tradition (Bergström&Boreus,2011;s251) påstås den ändå vara besläktad med den hermeneutiska forskningsmetoden (Hollins,2011;s16). Detta implicerar ett förhållningssätt som menar att den sociala världen måste förstås genom ett subjektivt angreppssätt från insidan (ibid). På grund av diskursanalysens icke-objektiva angreppssätt och det faktum att en diskurs är skapad av sociala konstruktioner som i sin tur skapar verkligheten och den svårighet som därmed följer i ett återskapande av en analys, är det extra viktigt att diskursanalytikern beaktar intersubjektiviteten i studieprocessen. Ett hänsynstagande till intersubjektiviteten innebär en öppenhet i undersökningsprocessen (Bergström&Boreus,2011;s36). Jag har genom redovisningen mitt analysunderlag och material med hjälp av citat och genom att tydligt beskriva stegen i analysprocessen försökt att leva upp till kravet på en god intersubjektivitet. Jag anser det även viktigt att tydliggöra att de slutsatser som görs med hjälp av diskursanalysen är unika för sitt forskningsobjekt och syftet är därför inte att generalisera resultatet på andra forskningsobjekt (Howarth,2007;s37).

4. Analys

I följande kapitel kommer jag att presentera de resultat jag har fått fram av den analys jag gjort av mitt analysmaterial. Inledningsvis kommer jag att presentera mitt resultat av hur Sverigedemokraterna utformar sin politik kring invandringsfrågan och förklara detta med hjälp av Laclau och Mouffes diskursteori. De citat jag använder mig av, för att visa på de resultat jag fått fram, är antingen uttalanden som förekommer frekvent i debatterna eller uttalanden som verkligen understrycker och tydligt visar på partiets ställning i frågan. Jag refererar löpande i analysen till de protokoll citaten är tagna ur, ett exempel på detta är (2011/12:44,anf120), det vill säga riksdagens protokoll 2010/11:10 anförande 120. I nästa stycke kommer jag att jämföra resultatet av debatterna 2010 och 2011 med resultatet av debatterna 2012 och 2013 för att visa på hur diskursen förändrats över tid. Avslutningsvis kommer jag att diskutera mitt resultat.

4.1 Gruppbildning- ett skapande av motsattsförhållanden

I de material jag har analyserat finner jag en tydlig ambition från både Sverigedemokraterna och de övriga partiernas sida att dela upp riksdagen i två läger när invandringspolitiska frågor berörs. Sverigedemokraterna försöker genom att beskriva och lyfta upp de övriga partiernas invandringspolitik som oansvarig och kostnadsineffektiv och sin egen som ett ansvarsfullt alternativ skapa två block i riksdagen. Det ena, de övriga partierna, som för en kravlös invandringspolitik (2010/11:10,anf89) som segregerar (2010/11:43,anf88) Sverige och som väljer kostnader för invandringen (2010/11:10,anf98) framför välfärden och det andra, det egna partiet, som vill föra en politik som tar ansvar för den svenska välfärden genom en kostnadseffektiv och därmed ansvarsfull invandringspolitik (2011/12:44,anf120) Som beskrevs i kapitel 2.2.3 kan en grupp endast konstrueras genom att bryta ut från sin kontext, Sverigedemokraternas försök att skapa ett motsattsförhållande i riksdagen kan därmed förstås som ett försök till att stärka den egna gruppen. Vi kan i enlighet med diskursteorin se hur denna differentiering förändrar kontexten i riksdagen och hur migrationsdebatten får ett annat innehåll än den tidigare haft i kammaren (Winther Jörgensen & Phillips, 2000; s53).

Vi kan med grund i diskursteorin och med hjälp av elementens organisation i artikulationerna se hur den egna och den opponerande gruppens identitet försöker etableras (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s54). Det jag har valt att fokusera på i den här delen av analysen är att identifiera motsattsförhållande i artikulationerna och i beskrivandet av den egna och det opponerande blockets politik. En medlem i Sverigedemokraterna säger i en av debatterna att:

Sverige har fått en opposition i riksdagen- ett enda parti emot den havererade invandrings-och integrationspolitiken som övriga partier varit och är rörande överrens om men vars konsekvenser man varken tagit ansvar för, varit kapabel att hantera eller ens har civilkurage nog att erkänna (2010/11:10,anf110).

Som beskrevs i kapitel 3.1 konstrueras elementen enligt diskursteorin i ekvivalenskedjor och artikulationen får sitt innehåll med grund i elementens organisering och relation till varandra. I föregående citat konstrueras de övriga partierna som en grupp med ett gemensamt identitetsdrag som beskrivs med hjälp av elementen oansvarig och misslyckad vilka artikulerades i relation till övriga partiers invandringspolitik (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s52). Citatet beskriver även hur Sverigedemokraterna upplever det egna partiet i opposition med de övriga och att de står ensamma i sin sak, beredda att agera i de andras misslyckande (2012/13:115,anf39) eller handfallenhet.

En annan medlem i Sverigedemokraterna säger i en av debatterna att ”För i den här frågan agerar ni precis som att ni var rörande överrens”(2010/11:10,anf110). Uttalandet artikulerar den uppdelning som konstruerats av partierna i riksdagen, där övriga partier står i opposition till Sverigedemokraterna trots meningsskiljaktigheter i övriga frågor. Sverigedemokraterna beskriver även de övriga partiernas ställning i migrationsfrågan som enbart ett spel för moralen och det goda samvetet medan det egna partiet representerar det ansvarsfulla alternativet som de övriga inte vågar stå för eller uttala. Detta artikuleras av en medlem i Sverigedemokraterna i en av debatterna när denne säger att ”Min utgångspunkt är att flyktingpolitiken ska fokusera på att hjälpa så många människor som möjligt. För Gustav Fridolin handlar det mer om att känna sig duktigt och god och sätta en gloria på huvudet..”(2012/13:52,anf90). Ytterligare ett uttalande från Sverigedemokraterna gör detta tydligare ”I Sverige får man nämligen inte tala om allt. Vi Sverigedemokrater har av både finansministern och statsministern beskyllts för att ha orealistiska beräkningar på vad invandringen kostar”(2012/13:91,anf12). I det första citatet organiseras begreppen, min utgångspunkt och hjälpa så många som möjligt, i ett motsattsförhållande till Gustav Fridolin som likställs med begreppet att sätta en gloria på huvudet.

Gustav Fridolin artikuleras som en representant för en politik som endast strävar efter att göra rätt enligt moralen. I det andra citatet artikuleras Sverigedemokraterna som en grupp som vågar tala om de problem som övriga partierna inte vågar tala om (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s176).

Ett centralt argument i Sverigedemokraternas skapande av två motsatta block i riksdagen är att det egna partiet tar ansvar medan övriga för en oansvarig politik (2012/13:115,anf23). Det egna partiet beskrivs som lösningen på den misslyckade integrationspolitiken som partiet menar är orsaken till splittringarna i det svenska samhället (2011/12:129,anf90). En medlem i Sverigedemokraterna säger i en av debatterna att ”Vi är beredda att ta ett helhelts ansvar för de problem som er politik är en direkt konsekvens av”(2012/11:10,anf110) Här artikuleras det egna partiet som de ansvarsfulla medan de övriga partiernas politik artikuleras i relation till negativa konsekvenser. (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s52). Ytterligare ett försök till att skapa en tydlig skillnad mellan parterna i riksdagen sker genom att Sverigedemokraterna försöker att skapa en splittring mellan de övriga partierna och en majoriten av de svenska väljarna. Man beskriver istället det egna partiet som representanter för majoriteten av det svenska folket. En Sverigedemokrat säger i en debatt att som ”Vän av demokrati ser jag det naturligtvis som ett framsteg att jag står här i dag och representerar den absoluta majoriteten i den här frågan”(2011/12:44,anf120). Citatet är intressant då det är artikulerat så att de likställer Sverigedemokraternas politik med den svenska majoritetens åsikter. I uttalandet beskrivs även Sverigedemokraterna som ”vänner av demokratin” vilket implicit uttrycker att partiet står för människors lika värde, yttrandefrihet och många av de åsikter partiet, av de övriga partierna beskylls för att bortse från (2011/12:44,anf10)(2010/11:10,anf113).

4.1.1 Det övriga partiernas differentiering

Som jag nämnde inledningsvis är det inte enbart Sverigedemokraterna som försöker att skapa två motsatta sidor i migrationsdebatten. Även riksdagens övriga partier använder sig av diskursteorins gruppbildningsprocesser och identitetsskapande, som beskrevs i kapitel 2.2.3 för att skapa två opponerande grupper i debatten kring invandringspolitiken. Genom att artikulera diskursiva element på olika sätt försöker man att identifiera Sverigedemokraterna och partiets politik som oseriös (2010/11:10,anf92) främlingsfientlig och osolidarisk (2010/11:10,anf195) (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s176).

De försöker även att framställa Sverigedemokraternas politik som avvikande och felaktig genom att uppreparade gånger peka på partiets utanförskap i en annars enig riksdag i debatten kring invandringen. En medlem av Centerpartiet säger i en debatt att ”De som skiljer ut sig i sammanhanget, som alltid, är Sverigedemokraterna..” (2011/12:44,anf145) Citatet konstruerar bilden av att de andra partierna är eniga i frågan och att Sverigedemokraterna är stigmatiserade och representerar en avvikande åsikt. Övriga partier är även angelägna om att visa på att det egna blocket eller det egna partiet står långt ifrån Sverigedemokraterna i migrationsfrågan. En representant för Socialdemokraterna säger att ”Vi tror på öppenhet, vi tror på lika värde, om vi skiljer oss åt från er när de det gäller det är det beklagligt, men vi Socialdemokrater kan nog leva med det” (2011/12:97,anf18) I citatet organiseras elementen öppenhet och lika värde i relation till den egna gruppen som skiljer sig från den andra och som därmed artikuleras som motståndare till öppenhet och allas lika värde. En medlem av Miljöpartiet säger i en av debatterna att ”Jimmie Åkesson tror på ett annat samhälle” (2012/13:4,anf89). Citatet är kort men är artikulert så att det ger en bild av att Sverige demokraterna och övriga partier står långt ifrån varandra och i grunden har två olika visioner av ett välfungerande samhälle. Debatten och citatet är taget ur en kontext där många samhällen runtom i Europa blivit mer och mer främlingsfientliga till följd av att högerextrema partier vunnit inflyttande. Jag menar därför att ett annat samhälle i denna kontext kan förstås som ett samhälle byggt på högerextrema och främlingsfientliga grunder. Ytterligare ett uttalande som styrker bilden av två olika samhällsvisioner är ”Vi har olika utgångspunkter, Erik Almqvist och jag, i den här diskussionen” (2012/13:8,anf21). Uttalandet är gjort av en medlem från Moderaterna och beskriver att meningsskiljaktigheterna inte är små utan ligger i de politiska grundvisionerna. De övriga partierna försöker även att underminera Sverigedemokraterna genom att delvis ta över partiets argument. Som beskrevs i kapitel 2.2.3 kan en grupp enligt diskursteorin endas konstrueras och etableras genom att avvika från sin kontext, om de övriga partierna delvis försvårar denna process undermineras partiets politik (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s54). En medlem i Kristdemokraterna säger i en av debatterna att ”Sverigedemokraterna säger att vi har fört en misslyckad integrationspolitik i landet. Det kan jag hålla med om. Den har inte varit framgångsrik (2010/11:10,anf179) Uttalandet är artikulert så att talaren uttrycker ett medhåll i de Sverigedemokraterna säger vilket gör att det blir problematiskt för Sverigedemokraterna att differentiera sig från dessa åsikter. Ett annat exempel på detta är ett uttalande från en medlem i Folkpartiet ”Det är bara att erkänna att det har varit svårigheter när det gäller integrationspolitiken under många år” (2010/11:10,anf94).

Här menar jag att det är intressant att se hur subjektpositionerna i diskurserna förändras, om än delvis och tillfälligt. Enligt diskursteorin förknippas vissa subjektpositioner med specifika förväntningar om hur dessa ska uttala sig (Börjesson&Palmlad,2007;s46) Här kan vi se hur dessa förväntningar delvis omkullkastas. Representanterna för de övriga partierna uttalar sig i citaten på ett sätt som inte är förväntat enligt den diskurs de representerar. Enligt diskursteorin saknar inte dessa uttalanden auktoritet eftersom de fortfarande kan anses vara möjliga uttalanden för subjektpositionen partiledare för ett politiskt parti. De omkulvälter inte heller direkt den auktoritet representanterna för Sverigedemokraterna innehar men de underminerar partiets gruppidentitet och försvårar därmed utförandet av den politik partiet försöker bedriva. Detta då en eventuell förändring av den kontext partiet fungerar i, det vill säga riksdagskontexten, skulle leda till att partiet var tvunget att omdefiniera sin gruppidentitet och därmed sin politik. I detta kan vi se, vilket beskrevs i kapitel 2.2.1 hur diskursens kontext inte enbart är konstruerande utan även ett potentiellt hot mot diskursen och dess försök att fixera ett innehåll.

4.2 Utformandet av diskursen- fixeringen av begrepp

I följande del av analysen ska jag med hjälp av diskursteorin beskriva hur Sverigedemokraterna försöker att utforma sin diskurs eller politik kring invandringspolitiken. Detta kommer jag att göra genom att med hjälp av citat visa på hur partiet knyter samman olika element och nodalpunkter i ekvivalenskedjor för att ge diskursen sitt innehåll, vilket beskrevs i kapitel 2.2. Jag kommer främst att presentera citat från medlemmar av Sverigedemokraterna då det är deras diskurs jag är intresserad av att analysera, men för att skapa en bredare förståelse för de sammanhang citaten är tagna ur kommer även vissa citat från övriga partier presenteras.

I de riksdagsdebatter jag har analyserat förekommer det vad diskursteorin vill kalla, en diskursiv konflikt mellan parterna i riksdagen, vilket är beskrivet i kapitel 2.2.2. I denna konflikt kämpar båda blocken, vilka är beskrivna tidigare i analysen, om att etablera sin diskurs kring och sin syn på migrationspolitiken. Jag vill mena att det överlag råder ett antagonistisk förhållande i kammaren vad det gäller utformningen av migrationspolitiken, vilket leder till att båda blocken genom hegemoniska interventioner försöker få sin åsikt etablerad och gå segrande ur debatten (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s55).

De hegemoniska interventionerna, även de beskrivna i kapitel 2.2.2 sker genom uttalanden eller artikulationer där partierna genom att skapa ekvivalenskedjor ger mening åt sin politik i frågan (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s55). I dessa uttalanden har jag funnit vissa centrala begrepp som kan anses vara nodalpunkter, eller i vissa fall även flytande signifikanter i diskurserna. Ett av dessa begrepp, som får anses vara det mest centrala, är *invandring*. Jag hävdar att begreppet invandring fungerar som en nodalpunkt i Sverigedemokraternas diskurs kring invandringspolitiken då begreppet ofta sätts i relation till ett fåtal andra begrepp och därmed har ett nästintill helt fixerat innehåll (Winter Jörgensen&Phillips,2000;s35) I riksdagskontexten fungerar däremot invandring som en flyttande signifikant då det främst är detta begrepp som det råder en antagonism kring, där båda blocken kämpar om att fixera dess innehåll. Begreppet invandring fungerar därmed både som en nodalpunkt och en flyttande signifikant (ibid).

I Sverigedemokraternas diskurs kring invandringspolitiken artikuleras begreppet invandring näsan uteslutande på ett negativt sätt. Inledningsvis artikuleras begreppet genom en kritik mot de övriga partiernas politik. En sverigedemokrat säger i en av debatterna att:

Vi vill frågå den totalhavererade invandringspolitik som ni har bedrivit i jag vet inte hur många decennier och som har inneburit sådana oerhört svåra sociala och ekonomiska problem för landet(2010/11:10,anf124).

Här vidrörs inte begreppet invandring som ett problem explicit utan man talar istället om invandringspolitiken som misslyckad eller totalhavererad. Jag vill hävda att invandringen är en konsekvens av invandringspolitiken och att man därmed i uttalandet menar att invandringen skapat svåra sociala och ekonomiska problem för Sverige. I en annan debatt talar Sverigedemokraterna om den svenska invandringspolitiken som vidlyftig och extrem generös (2010/11:31,anf95). De menar i samma debatt även att ”Det är framför allt den politiken och den invandringen som har lett till omfattande segregation i samhället” (2010/11:31,anf95). För att beskriva den migrationspolitik som bedrivits i Sverige av övriga partier använder Sverigedemokraterna även element som ”naiv” (2010/11:10,anf80) ”kravlös” (2010/11:10,anf89) ”kostsam” (2010/11:10,anf108) och ”betungande” (2010/11:10,anf110). Element är, som beskrevs i kapitel 2.2 de begrepp som diskursen kämpar om att fixera och ge ett innehåll, här i relation till de övriga partiernas migrationspolitik.

De innehåll som Sverigedemokraterna försöker artikulera åt de övriga partiernas migrationspolitik sammanfattas av en medlem av partiet i en av debatterna på följande vis:

Väljer man istället att inte vara snäll utan att hålla sig till sanningen [...] måste de integrationspolitiska åsikterna endast sammanfattas som naiva, kostsamma, ineffektiva och på det helataget svårt misslyckade (2010/11:10,anf110).

Som vi kunde avläsa i ett av de föregående citaten menar Sverigedemokraterna att de övriga partiernas politik har resulterat i negativa konsekvenser för det svenska samhället i form av sociala och ekonomiska problem men även omfattande segregation. Man menar att den egna migrationspolitiken är ett mer ansvarsfullt alternativ (2011/12:44,anf120) och att det egna partiet ämnar föra en politik som främjar samhällsgemenskapen framför splittring och slöseri [refererar till övriga partiers politik] (2011/12:44,anf120). Den egna politikens ambitioner kan sammanfattas genom följande citat ”låt oss begränsa den utomeuropeiska invandringen till Sverige och istället skapa förutsättningar för ett enat land där samhällsgemenskap råder. Låt oss byta utanförskap mot innanförskap” (2010/11:31,anf79). Här skapas genom konstruktionen av ekvivalenskedjan ett motsattsförhållande inte enbart mellan utanförskap och innanförskap utan även mellan ”utomeuropeisk invandring” och samhällsgemenskap. Elementen har genom sin relation till varandra gett artikulationen ett innehåll, det vi kan avläsa är att utomeuropeisk invandring inte är kompatibelt med samhällsgemenskap (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s57).

4.2.1 Kritiken av den förda politiken

För att motivera och stärka sin egen migrationspolitik lyfter, som vi sett tidigare, ofta Sverigedemokraterna den förda politikens konsekvenser i debatterna. För att beskriva detta närmare har jag identifierat några få element som ofta sätts samman med nodalpunkten *invandring*. Ett av dessa element är *segregation*. Sverigedemokraterna menar att den politik som förts av sittande och föregående regeringar resulterat i att det svenska samhället segregerats allt mer, de hävdar att det finns en tydlig koppling mellan en stor invandring till Sverige och en stor segregation (2010/11:31,anf106). I en av debatterna där de talas om den nuvarande migrationspolitiken säger en medlem i Sverigedemokraterna att ”Välbehövliga välfärdssatningar får stå tillbaka för betungande massinvandring. Vi har en samhällssplittring och motsättningar till följd av hårt segregerade samhällen” (2010/11:10,anf110)

Man talar även om segregation mer implicit genom att tala om Sverige som ett splittrat land (2010/11:43,anf88) eller genom att lyfta upp de utanförskap som man främst menar skapats i de svenska förortererna som en följd av den omfattande invandringen (2012/13:115,anf31). En medlem av Sverigedemokraterna säger i en debatt att ”Vi har en stor invandring som år efter år bidrar till ett omfattande och växande utanförskap” (2012/13:97,anf114). Man gör även tydligt vilka områden som främst berörs när man talar om utanförskap eller segregation, följande citat beskriver detta ”Så sent som natten till i går besköts till exempel en väktarbil i rosengård i Malmö. Det är sådant som sker hela tiden i dessa områden, i de segregerade otrygga invandrartäta områdena” (2012/13:115,anf31).

Ett annat element som ofta artikuleras och fixeras i relation till begreppet invandring är *arbetslöshet* eller *massarbetslöshet*. Man menar i en av debatterna att den invandringspolitik statsministern [Fredrik Reinfeldt] och hans regering förespråkar i själva verket handlar om att importera arbetslöshet (2011/12:129,anf12) En medlem av partiet säger i en annan debatt att ”I kölvattnet av massinvandringen, Fru talman har det kommit en massarbetslöshet” (2011/12:97,anf68). I citatet artikuleras nodalpunkten invandring eller i detta fall, massinvandring i relation till elementet massarbetslöshet för att försöka etablera ett kausalt förhållande mellan begreppen, arbetslösheten ska uppfattas som en direkt konsekvens av invandringen. Vi kan även se att elementet arbetslöshet artikuleras och sätts samman med elementet utanförskap, som tidigare artikulerats som synonymt med segregation. En Sverigedemokrat menar i en av debatterna att ”Massinvandringen under de senaste decennierna har också medfört arbetslöshet. Vi kan se hur en alltför stor andel av dem som kommer till Sverige hamnar i utanförskap” (2011/12:44,anf120)

Ytterligare ett element som ofta artikuleras i relation till invandring är *kostnader*, antingen rent explicit (2011/12:129,anf92) eller implicit genom att använda ord som *ekonomisk belastning* (”2010/11:31,anf97) eller *spenderande av skattemedel* (2011/12:44,anf120). En medlem av Sverigedemokraterna hävdar i en av debatterna att ”Invandringen är alltså en ekonomisk belastning för Sverige” (2010/11:31,anf81) Man hävdar vidare att ”Det är skattemedel som såväl alliansen och regeringen som de rödgröna väljer att spendera på ökad segregation” (2011/12:44,anf120).

Vi kan även se hur elementet kostnad eller ekonomisk belastning artikuleras tillsammans med elementet segregation eller splittring. En Sverigedemokrat menar i en av debatterna att:

Problemet är att många medborgare har upplevt att massinvandringen har fått ganska negativa konsekvenser i ökad otrygghet och motsättningar i samhället-ett samhälle som splittras allt mer. Vi kan också se det i ren hård fakta, skär statistik. Vi kan se det inte minst i kriminalstatistiken och ekonomisk statistik. Invandringen är en ekonomisk belastning (2010/11:31,anf106).

I citatet kan vi även se hur ett antal andra element så som otrygghet och motsättningar artikuleras och försöker fixeras i relation till nodalpunkten invandring eller massinvandring. Otrygghet och motsättningar är element som visar på att invandringens konsekvenser går utanför de ekonomiska, detta artikuleras även av en Sverigedemokrat genom följande uttalande ”Men invandringen är inte enbart en ekonomisk belastning. Massinvandringens negativa samhällskonsekvenser är breda och omfattande” (”2010/11:31,anf97).

Jag har nu beskrivit hur Sverigedemokraterna genom artikuleringer försöker att göra element till moment genom att fixera och tillsluta dess innehåll i relation till nodalpunkten invandring. (Winther Jörgensen&Phillips,2000;33-34) Genom att artikulera elementet segregation i relation till invandring försöker man att skapa en verklighet där segregation ges sin betydelse i relation till invandring och där invandring fixeras i relation till segregation. De konsekvenser som skapas av ett segregerat samhälle så som utanförskap, splittring och motsättningar blir därmed en direkt konsekvens av en misslyckad invandringspolitik. Elementet arbetslöshet får även det sitt innehåll genom att artikuleras i relation till invandring och elementet förstärker i sin tur nodalpunkten invandring och dess fixering i diskursen. Genom att artikulera elementet kostnader och genom att försöka att göra det till ett moment i relation till invandring fixeras begreppets betydelse. Även här skapas ytterligare ett innehåll till nodalpunkten invandring, nämligen att den medför kostnader för samhället.

4.2.2 Välfärden

I de debatter jag analyserat finner jag ytterligare ett element jag upplever vara intressant då det länge varit centralt inom svensk politik. Elementet är *välfärd* och måste förstås i ett historiskt sammanhang och som ett uttryck för en lyckad svensk politik. Då begreppet länge varit fundamentalt inom den svenska politiken anser jag det vara högst intressant att se på hur Sverigedemokraterna använder sig av välfärdsbegreppet i utformningen av sin politik.

Sverigedemokraterna själva beskriver välfärden som ett kontrakt mellan staten och medborgarna (2010/11:31, rep83) där staten på bästa sätt ska förvalta den skatt medborgarna betalar. Sverigedemokraterna menar att den svenska välfärden i dag har enorma brister (2010/11:43,anf46) och att detta är en konsekvens av den importerade kriminalitet som man menar att invandringen bidragit till. En medlem i partiet säger i en av debatterna att ”Välbehövliga välfärdsåtgärder för stå tillbaka för betungande invandring” (2010/11:10,anf110). Man hävdar i en annan debatt att ”Vi prioriterar välfärd före en betungande massinvandring”(2010/11:10,anf124). I båda citaten artikuleras elementet välfärd som en motsatts till nodalpunkten invandring. Detta görs ännu tydligare när man i en av debatterna ställer en fråga till finansministern [Anders Borg]:

Tror finansministern att de egna väljarna föredrar en fortsatt ökad invandring finansierad med ett högre skattetryck och en sämre välfärd före ett lägre skattetryck och en stärkt välfärd finansierad med en mer ansvarsfull invandringspolitik? (2012/13:91,anf10)

Här artikuleras en ökad invandring som något som är finansierat med en sämre välfärd medan en ansvarsfull invandring, vilket inte specificeras närmre, skulle leda till en stärkt välfärd. Genom att i ekvivalenskedjor artikulera elementet välfärd som en motsatts till nodalpunkten invandring fixeras nodalpunkten ytterligare, i detta fall som något som underminerar den lyckade svenska politiken (Winther Jørgensen&Phillips,2000;s33ff).

4.3 Olika karaktärer i samma diskurs- en förändring över tid

Efter att ha gjort en analys av Sverigedemokraternas diskurs kring invandringspolitiken delade jag upp debatterna i två olika diskurser, en för de tidigare åren 2010/2011 och en för de senare 2011/2012. Förutom de nodalpunkter och element som presenterats tidigare blir ett antal andra element tydliga i de olika diskurserna. Jag kommer i följande del av analysen presentera de element jag anser är karakteriserande för de olika diskurserna och genom vilka jag anser de skiljer sig från varandra. Diskursen som blir synlig i debatterna från 2010 och 2011 kommer jag att kalla för den tidigare diskursen medan diskursen som blir synlig i debatterna från 2011 och 2012 kommer kallas för den senare diskursen. Jag vill dock redan här tydliggöra att det inte handlar om två helt olika diskurser utan snarare om två olika karaktärsdrag i samma diskurs.

I den tidigare diskursen blir artikuleringen av två element extra tydlig. Sverigedemokraterna talar ofta om *diskriminering* mot svenskar och om *svenskfiendlighet*. Man talar om regeringsförslag om instegsjobb för invandrare som en politik som grundar sig på diskriminering [av svenskar] vilket är något Sverigedemokraterna aldrig kan ställa upp på (2010/11:10,anf156). En av medlemmarna uttalar sig på följande sätt om samma politiska förslag i en annan debatt ”Vi får betala för vår egen diskriminering, och vi får betala för att invandrare ska arbeta i landet” (2010/11:10,anf158). I en senare debatt ställer en annan medlem av Sverigedemokraterna frågan ”Är det rimligt att vi ska ha ett statligt bidrag som bara kan ges till personer som inte är svenskar? Är inte det diskriminering?” (2011/12:44,anf11). I kapitel 2.2.2 beskrivs det hur diskursens moment hela tiden riskerar att omartikuleras till element och därmed tappa sin fixering och sin betydelse. Jag menar att vi i citaten kan se hur elementet diskriminering re-artikuleras av Sverigedemokraterna (Winther Jörgensen&Phillips,2000;s36). Elementet är sedan tidigare artikulert av övriga partier och då fixerat som något som invandrare eller medborgare med utländsk härkomst utsätts för på arbetsmarkanden eller i samhället.

Ett exempel på en sådan artikulering är ett uttalande från en av Miljöpartiets språkrör Gustav Fridolin när han i en av debatterna bemöter Sverigedemokraterna genom följande uttalande:

Tack för frågan. Jimmie Åkesson! Det är så-det har jag inte förnekat, och jag tackar för möjligheten att tydliggöra det-att vi har en strukturell *diskriminering* på den svenska arbetsmarkanden[...].Man kan till exempel se hur mycket svårare någon som är utlandsfödd, som har en längre och högre utbildning har att få jobb jämfört med någon som är svenskfödd (2012/13:52, rep57). [Min kursivering]

Sverigedemokraterna försöker genom sina artikuleringar re-artikulera elementet diskriminering och ge det ett nytt innehåll som ett moment i den egna diskursen. Svenskfientlighet däremot, är ett nytt begrepp som Sverigedemokraterna försöker att artikulera och fixera i diskursen. De hävdar i en av debatterna att ”Svenska ungdomar utsätts för svenskfientlighet” (2010/11:10,anf110). Man menar vidare att övriga partier i riksdagen stödjer denna svenskfientlighet genom att ge bidrag och privilegier åt invandare (2011/12:44;anf120). Även om begreppet svenskfientlighet är nytt och sedan tidigare oartikulerat så liknar det begreppet främlingsfientlighet, åsikter som övriga partier menar att Sverigedemokraterna sympatiserar med. Jag menar därför att även artikuleringen av elementet svenskfientlighet kan förstås som en re-artikulering av främlingsfientlighet.

De element som nu presenteras som karaktäristiska i den tidigare diskursen är inte lika utsatta för artikulering i den senare. Här finns istället nya element som inte var lika tydliga i den tidigare diskursen. Ett av dessa element är *bistånd*. Elementet berörs även implicit genom referenser till *flyktinghjälp* eller *anslag* till flyktinghjälp. Sverigedemokraterna beskriver en frustration över hur övriga partier vill skära ner på biståndet medan det egna partiet vill flerdubbla budgeten till flyktinghjälp genom FN (2012/13:8,anf20). En medlem av Sverigedemokraterna säger i en av debatterna att:

Om finansministern kände till Sverigedemokraternas invandringspolitik skulle han veta att vi vill dubbla, eller kanske till och med tredubbla, anslagen som går till att hjälpa flyktingar runt om i världen (2012/13:4,anf12).

Genom att artikulera elementet flyktinghjälp eller bistånd i relation till den egna politiken försöker man göra elementet till ett moment i den egna diskursen. Begreppet bistånd eller anslag till flyktinghjälp fixeras och ges därmed ett innehåll i den egna migrationspolitiken. Implicit artikulerar uttalandet även att det inte handlar om att hjälpa flyktingar i Sverige utan på andra ställen i världen.

Citatet ovan artikulerar även elementet okunskap i relation till övriga partier [refererar till finansministern] i frågan om Sverigedemokraternas politik. Denna okunskap artikuleras av Sverigedemokraterna vid ett flertal tillfällen i den senare diskursen. I en av debatterna riktar sig en av medlemmarna i Sverigedemokraterna till en medlem i Folkpartiet, när arbetskraftsinvandringen berörs och menar att om man ska ta en debatt med Sverigedemokraterna om partiets politik är det en förutsättning att man vet vad man talar om (2012/13:91,anf86). I en annan debatt vänder man sig ännu en gång till finansministern och säger att ”Jag noterar återigen hur finansministern tycks ha vissa luckor i sin kunskap om Sverigedemokraternas politik” (2012/13:4,anf88). Genom att artikulera elementet okunskap i relation till övriga partiets uppfattning om Sverigedemokraternas politik försöker man att göra detta till ett moment i relation till den egna politiken. På likande sätt försöker man att etablera bilden av att, vilket följande citat gör tydligt, övriga parti beskyller Sverigedemokraterna för saker som inte stämmer överens med partiets politik ”Vi kommer att få höra att vi skyller alla de här problemen på invandrarna, vilket inte är sant. Vi skyller på övriga partier i den här kammaren” (2012/13:115,anf17).

4.4 Diskussion

I min analys har jag nu med hjälp av Laclau och Mouffes diskursteori redogjort för och försökt att förklara hur Sverigedemokraterna försöker att utforma sin diskurs kring invandringspolitiken. Jag har även belyst hur diskursen i viss mån förändrats över tid. Inledningsvis i kapitel 4.1 beskrev jag hur både Sverigedemokraterna och de övriga partierna med hjälp av gruppbildningsprocesser skapade två tydliga block i migrationsdebatten. Genom att tydligt avvika från den övriga riksdagskontexten stärks Sverigedemokraterna i den egna gruppbildningen och förändrar även debatten kring invandringspolitiken i riksdagen (Winther Jørgensen&Phillips,2000;s53). Det egna partiet och dess politik förstärks ytterligare genom skapandet av motsattsförhållanden i ekvivalenskedjor. Detta görs dels genom att beskriva det egna partiet som en opponent mot en havererad invandringspolitik som övriga partier är rörande överrens om. Dels genom att artikulera elementet ansvarsfull i relation till det egna partiet och den egna politiken och genom att artikulera elementet oansvarig i relation till det övriga partierna. Jag har även beskrivit hur övriga partier differentierar sig från Sverigedemokraterna och deras politik genom att både explicit och implicit beskriva partiets åsikter som oseriösa, främlingsfientliga och osolidariska.

Övriga partier tar även över vissa av Sverigedemokraternas argument genom att re-artikulera elementen *misslyckande* eller *svårigheter* i relation till integrationspolitiken. Detta kan förstås på två sätt, dels genom gruppbildningsteorin och då som underminerande för Sverigedemokraternas gruppbildningsprocess eftersom det försvårar partiets differentiering i riksdagskontexten. Re-artikuleringen av elementen kan även förstås som ett etablerande av Sverigedemokraternas diskurs då elementen ges en fixerad betydelse och därmed artikuleras till moment, dessa når på detta sätt en tillslutning i diskursen (ibid;s35).

Jag har vidare i kapitel 4.2.1 beskrivit hur Sverigedemokraterna för att ge ett innehåll åt den egna politiken, men även åt de övriga partiernas politik riktar en stark kritik mot den tidigare och nuvarande migrationspolitiken. Jag vill här hävda att blockens differentiering från varandra och framför allt Sverigedemokraternas avvikande i riksdagskontexten, kan förstås som ett möjliggörande för denna kritik och därmed primär i utformandet av den egna diskursen. Kritiken utformas bland annat genom att elementen *naiv*, *kravlös*, *kostsam* och *betungande* artikuleras i relation till invandring eller invandringspolitiken. Man beskriver den även som ett svårt misslyckande. Begreppet invandring identifierade jag som en nodalpunkt i Sverigedemokraternas diskurs då det ofta sätts samman med ett fåtal andra begrepp och därmed har ett nästintill fixerat innehåll (ibid;s33). I riksdagskontexten hävdar jag däremot att begreppet fungerar som en flytande signifikant eftersom att det hela tiden förekommer en diskursiv konflikt kring fixeringen av begreppet, vi kan alltså se hur samma begrepp fungerar olika i olika verkligheter eller kontexter. Vidare redogjorde jag för hur ett fåtal andra element ofta artikuleras i relation till nodalpunkten invandring. De element jag presenterade, *segregation*, *arbetslöshet* och *kostnader* fungerar även de som en kritik mot den förda migrationspolitiken. Genom att upprepa gånger artikulera elementen segregation, arbetslöshet och kostnader i relation till den förda invandringspolitiken försöker man att göra elementen till moment. Moment är som beskrevs i kapitel 3.1 de element eller begrepp som nått en tillslutning i diskursen och vars innehåll därmed är fixerat (Winther Jörgensen&Phillips;s34). Genom dessa artikulationer försöker Sverigedemokraterna att ge ett innehåll till de övriga partiernas politik men även åt den egna då den, som vi tidigare sett, artikuleras i ett motsattsförhållande till den förda politiken.

I min analys lyfter jag även begreppet välfärd som ett intressant och viktigt element i utformandet av Sverigedemokraternas diskurs kring invandringspolitiken. För att förstå intresset för välfärdsbegreppet är det nödvändigt att förstå det i ett historiskt sammanhang och då som karakteriserande för en lyckad svensk politik.

Genom att vid ett flertal tillfällen i debatterna artikulera invandring i ett motsattsförhållande till välfärd försöker Sverigedemokraterna vinna stöd för sin migrationspolitik. Välfärden artikuleras som något som får stå tillbaka för den betungande invandringen vilket implicit formulerar ett val mellan välfärd och invandring.

I kapitel 4.2 beskriver jag hur Sverigedemokraternas försök att fixera och utforma sin diskurs kring invandringspolitiken förändrats under partiets tid i riksdagen. Även om förändringarna av politiken inte är omfattande menar jag att det går att finna en viss skillnad i vilka element som blir utsatta för artikulering. I den tidigare diskursen artikuleras *diskriminering* och *svenskfientlighet* vid ett flertal tillfällen, element som knappt eller inte alls blir utsatta för artikulation i den senare diskursen. Jag menar att dessa element blir utsatta för en re-artikulering då de ges ett annat innehåll än de tidigare haft i debatten kring invandringspolitiken. Jag menar vidare att detta kan förstås som ett försök av Sverigedemokraterna att ge ett annat innehåll åt de element som ofta används i den kritik som riktas mot partiet. Genom att re-artikulera elementen diskriminering och främlingsfientlighet [Svenskfientlighet] och fixera dessa som moment i diskursen med ett nytt innehåll reduceras kritiken mot partiets politik (Winter Jörgensen&Phillips,2000;s36).

Den senare diskursen karakteriseras av artikulationen av elementet *okunskap* i relation till Sverigedemokraternas politik. Partiets medlemmar menar att övriga partier besitter en okunskap om vad partiet står för och vad deras politik innebär. Artikulationen uttrycker implicit att den kritik som riktas mot partiet inte överensstämmer med verkligheten. Jag menar att detta kan förstås som ett försök att ”tvätta bort” partiets rykte som okorrekta och främlingsfientliga. Ett annat element som artikuleras och gör att partiets utformning av den senare diskursen uppfattas som mer ”politiskt korrekt” är *bistånd* eller *anslag till flyktinghjälp*. Genom att artikulera elementen bistånd och flyktinghjälp och försöka att göra dem till moment i den egna diskursen uppfattas partiets politik som mer solidarisk och human, något den av övriga partier kritiserats för att inte vara.

5. Slutsatser

I följande kapitel kommer jag att presentera de slutsatser jag gjort med grund i den analys som presenterades i föregående kapitel. Jag kommer här att återgå till studiens syfte och frågeställningar och besvara dessa. Kapitlet avslutas med förslag och inspiration till vidare forskning inom området. Mina frågeställningar, vilka presenterades i inledningskapitlet är:

- *Hur försöker Sverigedemokraterna utforma och etablera diskursen kring partiets invandringspolitik?*
- *Kan man se en förändring i Sverigedemokraternas invandringspolitiska diskurs, från då de valdes in i riksdagen till i dag?*

I min analys har jag med hjälp av Laclu och Mouffes diskursteori funnit att Sverigedemokraterna främst utformar sin diskurs kring invandringspolitiken genom att rikta en kritik mot övriga partier och den migrationspolitik som förs och har förts i Sverige. Genom att organisera element i ekvivalenskedjor och därmed försöka göra dessa till moment, ges ett innehåll till övriga partiernas politik och genom det utformas även partiets egen politik. De element jag funnit vara primära i utformandet av kritiken, där invandring fungerat som en nodalpunkt är, *segregation, arbetslöshet* och *kostnader*, vilka anses vara ett resultat av en *naiv, kravlös, misslyckad* och *ansvarslös* migrationspolitik. Genom att skapa innehåll i ekvivalenskedjor med hjälp av element, så som *ansvarsfull*, artikuleras det egna partiet, stå i opposition till den förda politiken. Sverigedemokraterna utformar därmed den egna diskursen kring invandringspolitiken genom att först rikta en kritik mot de övriga partiernas diskurs, för att sedan med grund i denna bygga upp den egna genom att artikulera nya element i diskursen. Dessa artikulationer är hegemoniska interventioner i den diskursiva konflikt som råder i riksdagen och syftar till att övervinna det diskursivafältet eller de antagonister som diskursen strider mot. Det diskursiva fältet eller antagonisterna utgörs i riksdagskontexten av de övriga partierna. En viktig del i Sverigedemokraternas utformande av sin diskurs är även en kraftig differentiering från dessa, vilket möjliggör för den kritik som riktas mot övriga partiernas politik. Genom att Sverigedemokraterna skapar en tydlig identitet, som en opponent till den politik de anser är ett misslyckande, skapas två tydliga motståndsblock i migrationsdebatten. Denna differentiering sker även den genom artikulationer i ekvivalenskedjor där Sverigedemokraterna försöker att göra elementet ansvarslös till ett moment i relation till de övriga partiernas politik och elementet ansvarsfull artikuleras i relation till den egna politiken.

Även övriga partier differerar sig från Sverigedemokraterna i riksdagen och är på så sätt även de aktiva i skapandet av ett motsattsförhållande i debatten om invandringpolitiken. Trots detta kan vi se hur övriga partier re-artikulerar eller tar över vissa av Sverigedemokraternas element, som partiet använder i kritiken mot de övriga partierna. Detta kan förstås både som ett försöka att underminera Sverigedemokraternas identitet genom att försvåra partiets differentiering från övriga partier men även som ett etablerande av Sverigedemokraternas diskurs. Genom att övriga partier re-artikulerar elementet misslyckande i relation till invandring omvandlas elementet till ett moment i diskursen vilket innebär att begreppet fixeras och diskursen tillsluts.

Jag hävdar att utformandet av Sverigedemokraternas diskurs har förändrats något under partiets tid i riksdagen. Detta kan främst ses i de element som blir utsatta för artikulation. Under partiets första år i riksdagen artikuleras elementen diskriminering och svenskfientlighet återkommande i debatterna. Partiet re-artikulerar därmed de element som ofta fungerar som en kritik mot partiets politik, för att försöka binda dessa element som moment i den egna diskursen med ett nytt innehåll och därmed reducera den kritik partiet blir utsatta för. Omartikuleringen av elementen utgör inte enbart en reduktion av den kritik som riktas mot partiets politik utan formulerar även en kritik riktad mot övriga partier. Då man menar att dessa står för en diskriminerande och svenskfientlig politik. Under de senare åren i riksdagen bemöts kritiken istället genom artikuleringen av elementet okunskap i relation till den egna politiken. Sverigedemokraterna skapar genom artikuleringar i ekvivalenskedjor en bild av att de övriga partierna saknar kunskap om partiets politik och säger därmed implicit att den kritik som riktas mot partiet inte är verklighetsförankrad. Under de senare åren har partiet även artikulerat elementen bistånd och flyktinghjälp mer återkommande och politiken har därmed fått en mer solidarisk utformning.

Så för att förtydliga besvarandet av studiens inledande frågeställningar; Sverigedemokraterna utformar och försöker att etablera sin diskurs kring partiets invandringspolitik med grund i den kritik som riktas mot de övriga partiernas politik. Partiet artikulerar den egna politiken som ett ansvarsfullt alternativ i opposition till övriga partiers politik som beskrivs som oansvarig, naiv och misslyckad och som resulterat i segregation, arbetslöshet och kostnader. Vidare syns en viss förändring i utformningen av politiken, där jag vill hävda att försöken att etablera diskursen blivit mer lik de övriga partiernas och därmed mer ”politiskt korrekt”.

5.1 Vidare forskning

Under studieprocessen har jag hittat ett antal nya frågeställningar inom det ämne jag studerat som jag anser är intressanta att studera vidare kring. Inledningsvis menar jag att det hade varit intressant att fördjupa sig i Sverigedemokraternas utveckling av partiets politik. Hur har politiken förändrats och varför? Vilka frågor har fått större respektive mindre utrymme? Detta hade kunnat göras genom en idéanalys av partiets partiprogram med utgångspunkt vid partiets bildande. Jag anser vidare att det hade varit intressant att studera vilka faktorer som ligger bakom högerpopulistiska partiers framväxt i en europeisk kontext. Är det enbart en konsekvens av ett missnöje kring de etablerade partiernas politik eller går det att finna andra orsaksfaktorer i den utveckling vi ser i Europa i dag? Genom att finna ett svar på dessa frågor möjliggör vi för en stagning av utvecklingen och de högerpopulistiska partierna skulle därmed endast utgöra tillfälliga aktörer på den politiska scenen.

6. Referenslista

6.1 Primärmaterial

2010/11:10 = *Riksdagens protokoll 2010/11:10 Torsdagen den 4 november*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2010111_GY0910/

2010/11:31 = *Riksdagens protokoll 2010/11:31 Torsdagen den 9 december*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2010113_GY0931/

2010/11:43 = *Riksdagens protokoll 2010/11:43 Onsdagen den 19 januari*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2010114_GY0943/

2011/12:44 = *Riksdagens protokoll 2011/12:44 Torsdagen den 8 december*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2011124_GZ0944/

2011/12:97 = *Riksdagens protokoll 2011/12:97 Måndagen den 16 april*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2011129_GZ0997/

2011/12:129 = *Riksdagens protokoll 2011/12:129 Onsdagen den 13 juni*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2011121_GZ09129/

2012/13:4 = *Riksdagens protokoll 2012/13:4 Torsdagen den 20 september*. Stockholm: Riksdagen [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2012134_H0094/

2012/13:8 = *Riksdagens protokoll 2012/13:8 Torsdagen den 4 oktober*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2012138_H0098/

2012/13:52 = *Riksdagens protokoll 2012/13:4 Onsdagen den 16 januari*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2012135_H00952/

2012/13:91 = *Riksdagens protokoll 2012/13:91 Måndagen den 15 April*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2012139_H00991/

2012/13:115 = *Riksdagens protokoll 2012/13:115 Fredagen den 31 maj*. Stockholm: Riksdagen [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2012131_H009115/

Aress, A & Diaz J.A (2006). *Populism och främlingsmisstro- Sverige i Europa*. Integrationsverkets skriftserie VI. Norrköping, Elanders AB.

Bergström, G & Boreus (2005). *Textens mening och makt-metod i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund, Studentlitteratur AB.

Börjesson, M & Plamblad, E (2007). *Diskursanalys i praktiken*. Korotan Ljubljana, Liber AB

Dagens Nyheter, 2011 "Så erövrade högerextrema Jobbik den ungerska opinionen" i *Dagens Nyheter* 2011-12-07 [Elektronisk] Tillgänglig på: <http://www.dn.se/kultur-noje/sa-erovrade-hogerextrema-jobbik-den-ungerska-opinionen/> Hämtad 2013-08-09.

Dagens Nyheter, 2012 "Hatet som gör mig politiskt deprimerad" i *Dagens Nyheter* 2012-02-08 [Elektronisk] Tillgänglig på: <http://www.dn.se/kultur-noje/kulturdebatt/hatet-som-gor-mig-politiskt-deprimerad/> Hämtad 2013-05-02.

Howarth, D (2007). *Diskurs*. Korotan Ljubljana, Liber AB

Hollins, M (2011). *The philosophy of social science- an introduction*. Nionde utgåvan. Cambridge, Cambridge University Press.

Novus 2013 "TV4/Novus väljarbarometer januari: Sverigedemokraterna tredje största parti" [Elektronisk] Tillgänglig på: <http://www.novus.se/vaeljaropinionen/tv4novus-vaeljarbarometer/2013.aspx>

Sverigedemokraterna 2013 "Ansvarsfull invandringspolitik" [Elektronisk] Tillgänglig på: <https://sverigedemokraterna.se/vara-asikter/vara-viktigaste-fragor/ansvarsfull-invandringspolitik/> Hämtad 2013-07-10.

Teorell, J & Svensson, T (2007). *Att fråga och att svara- samhällsvetenskaplig metod*. Liber, Malmö.

Widfeldt, A (2011). *Sweden i European journal of Political Research*. Volym 50, nr 7-8, Sida 1145-1154.

Winther Jörgensen, M & Phillips, L (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund, Studentlitteratur AB.

2008/09:102 = *Riksdagens protokoll 2008/09:102 Fredagen den 17 april*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2008091_GW09102/

2009/10:107 = *Riksdagens protokoll 2009/10:107 Onsdagen den 21 april*. Stockholm: Riksdagen. [Elektronisk] Tillgänglig på: http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Kammaren/Protokoll/Riksdagens-protokoll-2009101_GX09107/